

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2244/2025
19.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ромчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4942/24 од 22.01.2025. године, у седници одржаној 19.09.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4942/24 од 22.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4942/24 од 22.01.2025. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3332/22 од 10.09.2024. године у ставовима првом, другом, трећем, петом и шестом изреке, којима је дозвољено преиначење тужбе учињено поднеском од 10.04.2024. године; обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете – изгубљене зараде за период од 01.09.2019. године до 31.05.2021. године исплати 228.560,50 динара у појединачним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате; на име накнаде материјалне штете – разлике између инвалидске и старосне пензије за период од 01.06.2021. године до 31.03.2024. године исплати 482.370,45 динара у појединачним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате; на име ренте плаћа месечни износ од 18.726,89 динара сваког 01. до 05. у месецу за претходни месец, почев од септембра 2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 241.292,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) - ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 01.11.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела пресуде је 710.930,54 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 6.060,98 евра (1 евро = 117,2963 динара).

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић